

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 44301-01-18 פלוני נ' פלונית

לפני: כבוד השופט ישעיהו שנלר, סגן הנשיא - אב"ד
כבוד השופט קובי ורדי, סגן הנשיא
כבוד השופטת יעל בלכר

פלוני
המערער: ע"י ב"כ עו"ד מנחם חפר

נגד

המשיבה: פלונית
ע"י ב"כ עו"ד רענן בן חמו

פסק דין

1

2

השופט ישעיהו שנלר, סג"נ:

3 1. בפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב-יפו (כב'
4 השופטת תמר סנונית פורר) מיום 7.12.17 (תמ"ש 60669-06-16) אשר חייב את המערער
5 (להלן: האב) לשלם למזונותיהם של שני ילדיו, סך 1,500 ₪ בחודש לכל אחד מהם כפי
6 שנפסקו המזונות הזמניים. בנוסף, לשאת במדורם והוצאותיהם בסך 1,760 ₪ וזאת החל
7 ממזונות חודש אוקטובר 2016, באופן שיהיה על האב להוסיף את תשלום המדור כחוב
8 מזונות החל מהמועד האמור עד חודש 12/17 וכי החל מחודש ינואר 2018 ישולם הסכום
9 הכולל שנפסק למזונות ומדור.

10 כך גם חויב האב לשאת במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות ובמחצית ההוצאות
11 החינוכיות של הילדים כתשלום למסגרות החינוכיות, שיעורי עזר, חוגים וקייטנות (להלן:
12 המחציות).

13

14

רקע עובדתי ופסק הדין:

15 2. הצדדים נישאו ביום 4.4.11 ולהם שני ילדים, האחד יליד 16.1.12 אשר בעת מתן
16 פסק הדין היה כבן 5 וחצי (להלן: הילד הראשון), והשני יליד 14.6.14 (להלן: הילד השני)
17 ובעת מתן פסק הדין היה כבן 3 וחצי.

18 המשיבה (להלן: האם) עזבה את בית הצדדים המשותף עם הילדים בחודש אוגוסט 2016
19 ומתגוררת בדירה שכורה. האב נותר להתגורר בבית הצדדים וכשהוא אף משלם את תשלומי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 44301-01-18 פלוני נ' פלונית

1 המשכנתא בגין הדירה בסך 3,800 ₪ לחודש וזאת על פי החלטת בית המשפט בתביעה
2 רכושית.

3 ביום 3.11.16 נפסקו מזונות זמניים, אשר על פיהם חויב האב לשלם למזונות הילדים
4 ומדורם סך של 1,500 ₪ עבור כל ילד וכך גם במחציות.

5 ביום 19.6.17 התגרשו הצדדים וכאשר ביום 16.7.17 ניתן פסק דין בתיקי משמורת הילדים,
6 לאחר הסכמת הצדדים לאמץ את המלצות התסקיר. בהתאם נקבע כי משמורת הילדים
7 תהא בידי האם וכאשר לאב נקבעו הסדרי שהות עם הילדים אשר על פיהם בימים ב' ו-ד'
8 יאסוף אותם מהמסגרת החינוכית וישיבם למסגרת האמורה למחרת, וכך גם בכל סופ"ש
9 שני ישהו הילדים עם האב מתום המסגרת החינוכית ביום שישי ועד מוצאי שבת.

10

11 3. בהליך בפני בית משפט קמא טענה האם כי יש לחייב את האב בסך של 2,638 ₪ עבור
12 מדור הילדים וסך של 4,900 ₪ עבור מזונות, סה"כ 7,538 ₪, וכך גם במחציות, לרבות
13 טיפולים פסיכולוגיים. לטענתה, האב עובד כצלם אירועים עצמאי המתנהל במזומן ולא
14 בכדי נמנע מלצרף ראיות בדבר הכנסתו. כך גם נטען כי האב אינו ממלא אחר הסדרי שהות
15 ובאופן שנאלצה לעזוב את מקום עבודתה והכנסתה האחרונה הייתה בסך 2,700 ₪ בלבד
16 כאשר עד אותו מועד השתכרה 4,200 ₪ נטו בחודש. כן נטען כי היא מתגוררת בדירה שכורה
17 החל מחודש אוקטובר 2016, כאשר דמי השכירות החודשיים הינם 4,400 ₪, ובעת שהצדדים
18 הורגלו לרמת חיים גבוהה.

19

20 4. מנגד, טען האב בכתב ההגנה כי הוא מוכן לשאת במזונות הילדים בסך 2,500 ₪
21 עבור שניהם יחד, ומנגד בסיכומים טען כי יש לבטל כלל את חובת המזונות עבור הילדים.
22 לטענתו הכנסתו 6,800 ₪ כאשר בתצהיר נטען כי הוא משתכר 6,700 ₪ נטו לחודש.
23 בהתייחס להכנסת האם טען כי הכנסתה עולה על אשר טענה, זאת לאור התשלומים הרבים
24 אשר היא עומדת בהם והמעידים על כושר השתכרות גבוה, בהפנותו לתשלום דמי השכירות
25 הגבוהים וכאשר לשיטתו הכנסותיה עולות לסך של 10,000 ₪ לחודש לכל הפחות, בהוסיפו
26 כי הוריה מממנים אותה באופן קבוע ויש לראות בכך הכנסה.

27 לעניין המשמורת, הסדרי שהות הינם כמעט כמשמורת משותפת וכי בניגוד לטענת האם
28 הצדדים לא חיו ברמת חיים גבוהה.

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 18-01-44301 פלוני נ' פלונית

- 1 5. בית המשפט הדגיש בפסק דינו כי מדובר בפסיקת מזונות של שני ילדים מתחת לגיל
2 6 במשמורת האם.
3 בשאלת השתכרות הצדדים, דחה בית המשפט את טענותיו של האב אודות עבודה נוספת של
4 האם בבניית ציפורניים, ומנגד קבע כי לאור הסכומים בהם היא נושאת וכך גם לאור אשר
5 הציגה יש לקבוע את ממוצע השתכרותה בסך 5,500 ₪ בחודש וכי בהתחשב בתוספת של
6 3,000 ₪ המזונות הזמניים ובהפחתת שכר הדירה נותר לה סך של 4,100 ₪ כהכנסה פנויה,
7 וכאשר הוריה מסייעים בידה, אם כי לא הוכחו סכומים מדויקים ועל כן בית המשפט לא
8 מצרף סיוע זה לקביעת הכנסתה.
9 באשר להשתכרות האב, הוכח כי אינו מפקיד בבנק את מלוא הסכומים שמתקבלים
10 מעבודתו וכאשר בית המשפט לא שוכנע כי מדובר בעסק כושל ומפסיד, כנטען, וכאשר האב
11 מעסיק עובדים וכך גם אחיו משתכר מהעסק ובהפנותו למסרון ששלח לאם שם ציין כי הוא
12 דואג לכיסוי ההוצאות החודשיות של המשפחה אשר הינן למעלה מ-20,000 ₪ וכאשר האב
13 לא יכול היה להסביר זאת. כך גם האב לא הוכיח את טענותיו לגבי הלוואות שנטל, כביכול,
14 ובסופו של דבר קבע בית המשפט כי שוכנע שהתנהלות האב לגבי הכנסתו רובה במזומן
15 ואינה כפי שנטען, ועל כן שכרו של האב הינו לכל הפחות פי שניים ממה שהצהיר ובהתחשב
16 בהוצאות משק הבית המשותף, ועל כן קבע בית המשפט כי ממוצע השתכרותו הינו לכל
17 הפחות סך של 12,000 ₪ נטו לחודש.
18 עוד הוסיף בית המשפט כי לקח בחשבון כי באותה עת טרם נמכרה הדירה וכך גם טרם בוצע
19 איזון הזכויות הסוציאליות, ומכל מקום "**...בחינת הנתונים מעלה כי לאב השתכרות נטו**
20 **של מעל לפי שתיים מהאם**" (פסקה 57 לפסק הדין).
21
22 6. בהתייחס להוצאות וצרכי הילדים קבע בית המשפט שחלק מדרישותיה של האם
23 מופרזות וללא אסמכתאות. עם זאת, נקבע כי הילדים חיו ברמת חיים ממוצעת עד גבוהה
24 וכאשר בית המשפט קיבל את טענות האם בכל הנוגע לרמת החיים וכי האב בעצמו שיתף
25 לאורך ההליך כי הוא עובד לילות כימים על מנת לפרנס את המשפחה, וכאשר האם צרפה
26 מסמך בכתב ידו המעיד על הוצאות משק הבית כאשר חיו יחדיו, בסך 26,775 ₪.
27 לעניין מדור הילדים קיבל בית משפט את טענות האם כי אכן בעת שהצדדים שכרו דירה
28 העלות היתה נמוכה יותר וכאשר מדובר בשנת 2011 ובדירה בת 3 חדרים וכי בעת מתן פסק
29 הדין האם מתגוררת בסמיכות להוריה בדירה בת 4 חדרים, ועל כן לא מדובר בסכום מופרז

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 44301-01-18 פלוני נ' פלונית

1 וכי לאור פערי ההשתכרות בין הצדדים יש מקום לחיוב רטרואקטיבי עבור המדור, מעת
2 שכירת הדירה על ידי האם.
3 עם זאת יש להביא בחשבון כי האב נשא בתשלום דמי המשכנתא במלואם, כפי שיש להביא
4 בחשבון את הוצאות הנסיעה של האב בשל מעבר האם והילדים.
5 בנוסף קבע בית המשפט כי בבחינת חלוקת ההוצאות בין ההורים "...עולה כי רובן ככולן של
6 ההוצאות עבור הקטינים שולמו על ידי האם, וזאת על אף הסדרי השהות של הקטינים עם
7 האב הכוללים לינה פעמיים בשבוע ובכל סופ"ש שני. האב נשאל מפורשות בחקירתו לגבי
8 ההוצאות ששילם עבור הקטינים ומיעוט הראיות שהוצגו מוכיח כי האם היא שמשלמת
9 באופן שוטף עבור רוב הוצאותיהם" (פסקה 66).

10
11 7. לאור האמור נקבעו המזונות כמפורט לעיל, וכאשר מדור הילדים והוצאותיהם בסך
12 של 1,760 ₪ נקבעו כנגזרת של 40% משכ"ד בסך 4,400 ₪.

13
14 8. בית המשפט נדרש לטענת האב כי יש להחיל את הלכת בע"מ 919/15 פלוני נ'
15 אלמונית (19.7.17) להלן: בע"מ 919/15), אולם קבע כי גם אם תוחל ההלכה החדשה וגם
16 אם לאו הרי התוצאה בעיקרה לא תשתנה, זאת בעיקר לאור פער ההכנסות בין הצדדים
17 וכאשר מדובר בילדים שאינם מעל גיל 6, תוך הדגשה כי "...פערי ההשתכרות בענייננו הם
18 גבוהים באופן משמעותי ואינם קרובים לשכר זהה. אין מדובר במשמורת משותפת. בנוסף,
19 הצדדים לא התייחסו כלל האם יש מקום לפסיקה דיפרנציאלית לאור גילאיהם של
20 הקטינים..." (פסקה 69), וכי יכול ואם הייתה עותרת האם להחלת האמור, התוצאה הייתה
21 חיוב גבוה בהרבה של האב, וכי בסופו של יום הכנסתו מאפשרת לו לעמוד בחיובים שנקבעו.

טענות הצדדים בערעור:

22
23
24 9. המערער טוען כי היה על בית המשפט לפסוק בהתאם לאשר נקבע בבע"מ 919/15
25 ומעת שפסק הדין ניתן עוד טרם מתן פסק דינו של בית משפט קמא, וכי אף ערכאת הערעור
26 פוסקת בהתאם לו אף במקרים בהם ההלכה התחדשה לאחר מתן פסק דין בערכאה
27 הדיונית.
28 משכך, בהתייחס לילד הראשון ובהתאם לאשר נפסק, היה על בית המשפט לפטור את
29 המערער מתשלום מזונותיו, ובעת שהלכה למעשה מדובר במשמורת משותפת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 18-01-44301 פלוני נ' פלונית

1 בהתייחס לילד השני, אשר בעת הגשת הערעור היה כבן 4 וחצי, נטען כי היה על בית המשפט
2 לערוך דיפרנציאציה, כך המערער, בין השנתיים וחצי עד להגיעו לגיל 6 ואשר יחול לאחר
3 מכן. כך גם נטען כי למעשה פסק הדין מטיל את מלוא צרכי הילדים על האב ובניגוד לעיקרון
4 השוויון, וכי אין מקום להפלות בין אב אחד למשנהו, אך ורק לאור מועד הגשת התביעה. כך
5 גם יש להתחשב באינטרס הילדים לגדול אצל האב אשר יהיו בידו האמצעים לכלכלם בעת
6 שהותם במחיצתו.
7 עוד חלק המערער על הקביעה כי לא מדובר במשמורת משותפת הואיל ויש להתחשב ב"זמני
8 השהות" וכי הלכת בע"מ 919/15 אינה תחומה רק למקרים בהם מדובר במשמורת משותפת
9 וכאשר זמני השהות דנן עומדים ביחס של 40%-60%.
10 יתר על כן, בכל מקרה היה מקום להפחית ב-50% את חיובי המדור בגין הילד השני, לאור
11 היותו בחזקת האב כ-40% מזמני השהות.
12 עוד נטען כי בית המשפט לא הביא בחשבון את רכושה של האם, לרבות אשר אמורה היא
13 לקבל מחלקה בדירה, וכך גם פוטנציאל השתכרותה ואי מיצויו.
14 מנגד, לאור אשר נפסק ואף בהתחשב ברמת השכר שנקבעה, עליה חולק האב, לא נותרו בידו
15 אמצעים כלכליים ובעת שיידרש לשלם שכר דירה, וכך גם יש לנכות הוצאות הסעת הילדים
16 כמעט מדי יום, עלות של כ-800 ₪ בחודש. כך גם התעלם בית המשפט מהירידה בהכנסותיו
17 לאור הזמן הרב של הנצרך להסעות הילדים. כל זאת בעת שלאם נותר סך של מעל 6,000 ₪
18 למחיה חודשית.
19 כך גם השיג האב על אשר נקבע בכל הקשור לנושא המדור, מעת שמדובר על דירה גדולה וכי
20 בניגוד לאשר נקבע גם הוא נושא בהוצאות הילדים.
21 גם בהקשר להשתכרות הצדדים, מחד גיסא התעלם בית המשפט מראיה מצולמת אודות
22 סידור הציפורניים ללקוחה של האם, ומנגד לאור ההוצאות קבע דווקא ביחס אליו כי
23 הכנסתו גבוהה יותר, וכי במקרה דנן יש מקום להתערבות ערכאת הערעור, לאור התעלמות
24 בית המשפט קמא מדפי הבנק שהוצגו אשר הראו הפקדות רבות ובמזומן, וכאשר האמור
25 תואם את אשר דווח לשלטונות המס.
26 בהתייחס להוצאות החודשיות התעלם בית המשפט מההלוואות שנטלו ובעת שלאב אין כל
27 ביטחון סוציאלי ואף תוך התעלמות מהחובות, וכאשר עולה מדפי החשבון כי ההוצאות היו
28 קטנות ביותר.
29 משכך עתר המערער לפוטרו לחלוטין מתשלום מזונות הילד הראשון וביחס לילד השני, יש
30 להחיל את האמור החל מגיל 6, ועד אותו מועד יש להעמיד את דמי המזונות בסכום של 780

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 18-01-44301 פלוני נ' פלונית

1 ש בלבד, דהיינו 60% מחיוב סטנדרטי של 1,300 ₪. בעניין המדור יש להעמיד את החיוב על
2 396 ₪ ובהתייחס לדירת 3 חדרים.
3 עוד טען כי יש לנכות הוצאות הנסיעה הקשורות לילדים.
4
5 10. האם טענה כי אין מקום להתערבות של ערכאת הערעור, ומעת שהערעור כולו יוצא
6 כנגד קביעות עובדתיות שהוכרעו בערכאה הדיונית, ועל אחת כמה וכמה מעת שמדובר
7 בשיקול דעתו של בית המשפט בקביעת מזונות.
8 דברים אלו יפים גם נוכח חוסר האמינות כפי שנקבע בהתייחס לאב, וכאשר בעת מתן פסק
9 הדין שני הילדים היו פחות מגיל 6 ועל כן אין רלוונטיות להלכת בע"מ 919/15.
10 בנוסף, המערער מגיע לבית המשפט בידיים לא נקיות, מעת שמשלם הוא סך של 3,000 ₪
11 לחודש בלבד וללא רכיב המדור והמחציות, תוך ניסיון להציג עצמו כחסר אמצעים.
12 בנוסף, לא מדובר על משמורת משותפת וכאשר גם לא מדובר בלינה במוצ"ש ומעת
13 שהמערער לא עומד בהסדרי השהות כפי שנקבעו, וכי גם באופן תיאורטי מדובר על 35%
14 וכאשר בפועל נופלים הם מ-30%, ובהפנותה לתסקיר אשר לפיו אין בידי האב אפשרות
15 לשמש כמשמורן יחד עם האם.
16 עוד נטען כי בניגוד לנטען, בית המשפט התחשב בהוצאות הנסיעה וכי האב לא נמנע מיציאה
17 לעבודה וכשהילדים אצל בני משפחתו. אכן, לעתים הילדים חוזרים עם בגדים אחרים אך
18 מדובר בבגדים משומשים מאחותו של המערער.
19 האם אף הפנתה לקביעות בית משפט קמא ונימוקיו לדחיית הנטען על ידי האב, הן בהתייחס
20 לפוטנציאל השתכרותה או הכנסה נוספת שלה, והן לגבי דירת המגורים והכנסתו הוא אשר
21 עולה בקנה אחד עם הנתונים שהוצגו, וכאשר בהתייחס להוצאות המשפחה די להפנות
22 להודאות של האב. כך גם אין מקום לנטען כאילו האב חויב במלוא אשר נדרש לילדים.
23 עוד נטען כי כפי שנקבע בפסק הדין, אף אחד מההורים לא עתר לפסיקה דיפרנציאלית וכי
24 מעט שמדובר בקטני קטנים אין מקום להתייחס להלכת בע"מ 919/15.
25
26 11. במסגרת הטענות בעל פה ציין ב"כ האב כי גם אם נבחן את ההשתכרות כקביעת
27 בית המשפט, הרי אם נפחית את סכום המזונות וכן את שכה"ד בסכום דומה לשכה"ד
28 שמשלמת האם וכך גם הנסיעות, ההכנסה הפנויה של האב תהא 2,800 ₪ בלבד, וזאת עוד
29 לפני בע"מ 919/15 וכאשר הילדים שוהים עמו 40% וכי אין זה נכון כי אינו מוציא הוצאות
30 עליהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 18-01-44301 פלוני נ' פלונית

1 מנגד, הדגישה האם את השעות הרבות בהן היא עובדת וכי האב אינו משלם את המחציות
2 כולל הצהרון ובפועל הוא משלם 3,000 ₪ בלבד וכי הילדים ישנים אצל הוריו.
3 האב הצהיר כי הוא קונה ביגוד ונעליים לילדים וכי אין זה נכון כי אינו עומד בהסדרים, הגם
4 שאכן הוא נאלץ להיעזר בהוריו ובעת שבעבודתו כצלם מדובר בלילה בעיקר, ובהתייחס
5 לתשלום של 3,000 ₪ בלבד הסביר כי את מה שהוא מעביר הוא מקבל מהוריו.
6 יוער כי בתום ישיבת קדם הערעור ובהתחשב גם בעתודה הכלכלית, דהיינו הדירה, הוצע
7 שהמערער לא יישא במחציות הקשורות לנושא התשלומים בגין הוצאות החינוך השוטפות
8 אולם הדבר לא צלח.
9 בטיעון בפני המותב טען ב"כ המערער כי בידי המשיבה נותר סכום של 6,230 ₪ טרם
10 ההטבות וההנחות וכי לאור אשר נותר לאב הוא משלם את הסכום שהוא משלם וכי אין
11 מקום להבדיל בהוצאה הנדרשת לשכירות בין מקום המגורים וגודל הדירה. כך גם טען כי
12 בפועל בית המשפט קמא לא הביא בחשבון את נושא הנסיעות אלא כמס שפתיים וכאשר
13 הוא מתייחס לנושא הכנסתו של האב וכך גם בנושא ההלוואות וקיומם של חובות בסכומים
14 נכבדים של מאות אלפי שקלים כחובות משותפים.
15 עוד טען כי גם אם לא נטען מפורשות בפני בית המשפט כי מבוקש כי תינתן התייחסות
16 דיפרנציאלית, היה על בית המשפט להידרש לכך ובעת שפסק הדין ניתן בחודש דצמבר והילד
17 הגדול הגיע לגיל 6 בחודש ינואר.
18 מנגד, ב"כ המשיבה חזר והדגיש כי המערער משיג על כל קביעה וקביעה עובדתית ומבקש
19 לחלוק עליה וכי למעט הדרישה להחלת הלכת בע"מ 919/15 שעליה קיימת הלכה ברורה
20 לאור גיל הילדים בעת הגשת התביעה, ובוודאי מעת מתן פסק הדין, הרי מדובר על ערעור
21 אשר כולו נסוב על עובדות, וכאשר אף הוא מתייחס להכנסות העסק של האב.
22 לא בכדי נדרש ב"כ המשיבה להתייחס לשאלה באיזו צורה בית המשפט יתחשב, אם בכלל,
23 בנושא הסדרי השהיה של 40%, ותשובתו אודות אשר נקבע על ידי בית משפט, בדבר חלקה
24 של המשיבה בעניין חלוקת ההוצאות וכי אין לפתוח נושא זה במסגרת הערעור. יתר על כן,
25 מעת שפסק הדין ניתן כאשר הילדים טרם הגיעו לגיל 6, אין ולא היה מקום להידרש להלכה
26 החדשה של בע"מ 919/15, וכי גם אם הילד יגיע לגיל 6, עם התקדמות ההליכים, אין מקום
27 לשינוי. כך גם אין להתעלם כי גם אם מדובר על 60%, בפועל האם שוהה עמם מעבר לכך
28 וכשהיא אף נושאת בכל ההוצאות מסביב. עוד נטען כי בהודעת הערעור לא נטען כי יש מקום
29 להחזיר את התיק לבית משפט קמא על מנת שידון בהתאם להלכת 919/15, וכאמור בפסק
30 הדין אם בית המשפט היה נדרש לכך הרי החיוב של האב היה גבוה יותר וכי האם בחרה לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 18-01-44301 פלוני נ' פלונית

1 לערער, הגם שבית המשפט יחס וקבע ביחס אליה השתכרות גבוהה מאשר השתכרותה
2 בפועל, תוך ציון כי המשיבה אף נתנה הסכמתה להצעה שהוצעה בזמנו.
3 גם בסופו של דיון זה נבחנה האפשרות כי בעת שהילד השני יגיע לגיל 5 וחצי יהיה רשאי
4 המערער לפנות לבית משפט קמא ולטעון כי יש לשנות את פסיקת המזונות לאור בע"מ
5 919/15, זאת הן בהתחשב בכך שהילד הראשון הגיע לגיל 6 ממש בסמוך לאחר פסק הדין
6 וכך גם הילד השני אשר יהיה בעת הגשת האמור כבן חמש וחצי, ועל כן יידרש בית משפט
7 קמא לפסיקת המזונות בהתאם לנתונים כפי שיהיו באותה עת וכפי שימצא לנכון לרבות
8 התחשבות בפסיקה האמורה, כולל קביעת מועדים וכי בכפוף לכך הערעור יידחה.
9 בסופו של יום המערער היה נכון לכך אולם המשיבה עתרה כי יינתן פסק דין.
10

דיון והכרעה:

11
12 12. במסגרת ההכרעה בערעור עלינו להידרש לשתי סוגיות עיקריות.
13 האחת, התייחסות לנטען אודות אשר קבע בית משפט קמא בשאלת מזונות הילדים, וזאת
14 ללא התייחסות להשפעת הלכת בע"מ 919/15 על פסיקתו.
15 השניה, האם היה מקום כי בית משפט קמא יידרש ליישום ההלכה האמורה, בעת שזאת
16 ניתנה עוד טרם מתן פסק הדין וגם אם לא התבקשה פסיקה דיפרנציאלית, כקביעת בית
17 משפט קמא.
18

19 13. בבואנו לבחון את הסוגיה הראשונה, סבורני כי אין מקום להתערבות ערכאת
20 הערעור בקביעותיו השונות של בית משפט קמא ואשר מתחייב מכך.
21 ככלל מדובר בקביעות עובדתיות אשר אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן אלא
22 במקרים יוצאי דופן אשר המקרה דן אינו נמנה עליהם (בע"מ 9757/16 פלוני נ' פלונית
23 (26.1.17)), ובמיוחד אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בפסיקת מזונות אלא אם מדובר
24 בפסיקה חריגה המצדיקה התערבות שכזאת (ראו עמ"ש (ת"א) 32172-11-17 א. א. ש. נ' נ.
25 ש. (10.1.19) והפסיקה המובאת שם).
26

27 14. בית המשפט קמא בחן בחון היטב את הנטען בכל הקשור להשתכרות כל אחד
28 מההורים, לרבות קביעת מהימנות, והגיע למסקנות אליהן הגיע, לרבות תוך הפניה
29 לתימוכין לכך, ואין מקום להתערב בממצאיו אלו, חרף הנטען על ידי האב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 18-01-44301 פלוני נ' פלונית

1 דברים אלו יפים גם ביחס לאשר נקבע בכל הקשור להוצאות הילדים. כך, בית המשפט קבע
2 את מזונות כל אחד מהם על סך של 1,500 ₪ בתוספת המחציות, וכך גם הנגזרת בחינת
3 המדור. ודוק, גם בקביעה בנושא המחציות, בית המשפט קבע חלוקה שווה חרף מסקנתו
4 אודות הפער הניכר בהכנסות הצדדים וכך גם ההכנסה הפנויה. במיוחד יפים הדברים על
5 רקע קביעתו שקיבלה תימוכין גם במסגרת שמיעת הצדדים בערעור, כי האם היא זו הנושאת
6 בפועל בהוצאות הילדים גם אם הסדרי השהיה אצל האב הינם כמפורט.
7 לא התעלמנו מאשר נטען על ידי האב בכל הקשור לנושא הנסיעות, הן מבחינת הזמן והן
8 מבחינת העלות, אולם בסופו של יום, בהתחשב בנתונים כפי שנקבעו על ידי בית משפט קמא,
9 אין אני סובר כי הנטען על ידי האב מצדיק התערבות של בית משפט זה.
10
11 15. שונים הדברים בכל הקשור להשפעת בע"מ 919/15 על ההליכים כפי שהתנהלו בבית
12 משפט קמא.
13 כפי שנקבע, לרבות בעמ"ש (ת"א) 33549-04-16 פלוני נ' פלונית (2.11.17) (להלן: פלוני)
14 מצאנו לנכון להחזיר את הדיון לערכאה הדיונית, כל עוד ולא ניתן פסק דין סופי, וכאשר ביני
15 וביני ניתנה הלכת בע"מ 919/15 וכאמור גם אם בעת מתן פסק הדין מושא הערעור, טרם
16 ניתנה ההלכה האמורה.
17 כפי שהוסבר בהרחבה הן בפסק דין פלוני האמור והן בפסקי דין נוספים, כל עוד ופסק הדין
18 לא הפך לחלוט, יש מקום להחיל את ההלכה וכמפורט בנימוקים שניתנו לכך, ואין צורך
19 לחזור ולפרטם.
20 משכך, לכאורה הדברים הינם בגדר קל וחומר, וזאת בהתחשב בכך, שבמקרה דנן קיימת
21 התייחסות של בית משפט קמא להלכה האמורה וכי הנימוק לכך שבית המשפט לא נדרש
22 להלכה זו נעוץ בכך שאף מי מהצדדים לא עתר לפסיקה אשר תתייחס עד הגיע הילדים לגיל
23 6 ולאשר יחול לאחר מכן. בנוסף, נוכח הקביעה כי אם בית המשפט היה נדרש לכך יכול
24 והנטל אשר היה מוטל על האב היה גבוה יותר.
25
26 16. סבורני, כי לא היה מקום להתעלם, בנסיבותיו של המקרה דנן, מיישום ההלכה או
27 התייחסות אליה לגופה גם אם לא נטען אשר ציין בית משפט קמא.
28 במקרה דנן פסק הדין ניתן ביום 7.12.17 וכאשר הילד הראשון הגיע לגיל 6 ביום 16.1.18,
29 דהיינו שמדובר על זמן קצר ממועד מתן פסק הדין ועד שהיה מקום להחיל את ההלכה
30 החדשה בהתייחס לילד הראשון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 18-01-44301 פלוני נ' פלונית

1 כאמור, אם במקרים בהם ההלכה לא עמדה לפני הערכאה הדיונית, סברנו כי יש מקום
2 להיזקק להלכה כל עוד ולא מדובר על פסק דין חלוט, הדברים יפים ביתר שאת, בעת
3 שההלכה עמדה בפני בית משפט קמא.
4 בנסיבות שכאלו, היה מקום שבית המשפט היה נדרש להשלכות ההלכה ולפחות בהתייחס
5 לילד הראשון.
6 הנימוק, כי יכול והתוצאה הייתה "לרעת" האב, אינו נימוק שדי בו. ההפך מכך, דווקא
7 הערכאה הדיונית אשר כה הטיבה לנתח את הנתונים השונים ולהתייחס לטענות השונות,
8 בעת יישום הדין בהתייחס לקטני קטינים, מהראוי היה כי תידרש גם ליישום הנדרש על
9 סמך הנתונים, בהתייחס לאשר אמור היה לחול כשלושה שבועות לאחר מתן פסק הדין, גם
10 אם הדבר היה דורש את הצורך להתייחס לתקופות השונות הרלוונטיות.
11 לא התעלמתי מכך שבעניין פלוני דחינו בקשה להחזרת התיק לבית משפט קמא, נוכח פרסום
12 הלכת בע"מ 919/15, אולם באותו מקרה קבענו כי הערכאה הדיונית, שם, אמרה את דברה
13 בעת היות הילדים "רחוקים מגיל 6 ועל סמך הפסיקה כפי שנהגה באותה העת...", וכאשר
14 בניגוד לכך, במקרה דנן מדובר בפסיקה הסמוכה ממש להגיע הילד הראשון לגיל 6.
15
16 17. לאמור יש להזכיר את המחלוקת העומדת להכרעה בפני בית המשפט העליון, מה
17 משמעות הלכת בע"מ 919/15, אם בכלל, על "פתיחת" פסקי דין למזונות שניתנו עוד טרם
18 ההלכה וכשהם חלוטים ובעת שבאים אנו לבחון את שאלת שינוי הנסיבות ועוד (ראו בע"מ
19 7670/18 פלונית נ' פלוני (5.8.19) במסגרת בע"מ על פסק הדין בעמ"ש (מרכז) 17-10-62263-
20 ע.ל. נ' ס.ק. (17.9.18))
21 אם אכן תתקבל הגישה אשר לפיה הלכת בע"מ 919/15 אין בה לשנות בשאלות האמורות,
22 אזי הותרת פסק הדין על כנו, משמעותה כי מדובר יהיה בפסק דין חלוט וזאת בהתייחס
23 לשני הילדים, הגם שכאמור הילד הראשון הגיע לגיל 6 ממש בסמוך לפסק הדין.
24 עוד יש להוסיף, כי דומה שמעת שנקבעה הלכה על ידי בית משפט העליון, הלכה אשר ניתן
25 לקבוע כי שינתה סדרי בראשית, תרתי משמע, בכל הקשור לפסיקת מזונות ילדים, מהראוי
26 כי בית המשפט, ואף מיוזמתו, יישם את ההלכה ובמיוחד כשמדובר בערכאה הדיונית ועל
27 אחת כמה וכמה שנטען בהתייחס להלכה זו.
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

22.8.2019

עמ"ש 44301-01-18 פלוני נ' פלונית

- 1 18. כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, קיימת חשיבות להתרשמות מההורים וכך גם כל
2 הקשור לאופן הנשיאה בהוצאות הילדים וייתכן ואף בייתר שאת, בעת שבאים אנו ליישם
3 את הלכת בע"מ 919/15.
- 4 ככל שעסקינן בקטני קטינים וכאשר חובת האב היא אבסולוטית, נקבעו כללים ומנגנונים
5 לקביעת מזונות "הכרחיים" והקשור לכך. אולם, בעת שעסקינן ביישום ההלכה דהיום מעת
6 שמדובר החל מגיל 6, מעבר ליישום של נוסחה זו או אחרת, על בית המשפט לבחון מי הוא
7 ההורה אשר בפועל ניתן לראותו כהורה "המרכז" ומי בפועל נוטל על עצמו את האחריות
8 למימון הנצרך לילדים, קביעות הנצרכות לאופן יישום ההלכה האמורה.
- 9 משכך, סבורני כי בנסיבותיו של המקרה דנן, אין מקום כי אנו נידרש לבחינת כל הנצרך,
10 ובמיוחד שיש מקום להידרש גם לעניינו של הילד השני אשר אף הוא "גדל" עם הימשכות
11 ההליכים.
- 12
- 13 19. לאור כל האמור, הייתי מציע לחבריי להחזיר את הדיון בתיק לבית משפט קמא על
14 מנת שיידרש לשאלת מזונותיו של הילד הראשון וזאת לתקופה מעת שהגיע לגיל 6, וכך גם
15 ולאחר שהתיק הוחזר לבית משפט קמא, אשר יחול ביחס לילד השני בעת שיגיע אף הוא
16 לגיל 6.
- 17 בית המשפט ישקול ויקבע את הדרך להשלמת הנדרש לרבות פסיקה על סמך החומר שהיה
18 בפניו או הגשת טיעונים נוספים או כל הוראה אחרת.
- 19
- 20 20. על מנת הסר ספק, בכפוף לאמור לעיל הערעור נדחה בכל הקשור לקביעותיו
21 ומסקנותיו של בית משפט קמא ואין מקום להידרש בשנית לאותן קביעות אלא אם בית
22 משפט קמא ימצא זאת לנכון.
- 23 לא למותר לציין כי כל עוד ולא תינתן החלטה אחרת או פסק דין, אשר קבע בית משפט קמא
24 במסגרת פסק דינו מושא הערעור, ימשיך ויחול.
- 25
- 26 21. נוכח התוצאה כל צד יישא בהוצאותיו, והמזכירות תחזיר למערער את הפיקדון
27 שהפקיד באמצעות בא כוחו.
- 28
- 29
- 30
- 31

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

22.8.2019

עמ"ש 44301-01-18 פלוני נ' פלונית

ישעיהו שנלר, שופט, סג"נ
אב"ד

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22

השופט קובי ורדי, סג"נ:

אני מסכים.

קובי ורדי, שופט, סג"נ

השופטת יעל בלכר:

אני מסכימה.

יעל בלכר, שופטת

הוחלט בהתאם לפסק דינו של השופט שנלר.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, כ"א אב תשע"ט, 22 אוגוסט 2019.

יעל בלכר, שופטת

קובי ורדי, שופט - סג"נ

ישעיהו שנלר, שופט - סג"נ
אב"ד

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

22.8.2019

עמ"ש 44301-01-18-18 פלוני נ' פלונית

- 1
- 2
- 3